

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 086621 18 Gž
Brčko, 14.02.2018. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Klaić Ilje, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Gligorević Ruže, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, zastupanog po punomoćniku Oparnica Draganu, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog V.D.G. vl. M.Lj. s.p., zastupanog po punomoćniku Simić Mirku, advokatu iz Brčkog, radi isplate duga, v.sp. 297,70 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Mal 086621 17 Kom od 10.10.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.02.2018. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog V.D.G. vl. M.Lj. s.p. se djelimično usvaja i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Mal 086621 17 Kom od 10.10.2017. godine, PREINAČAVA u stavu drugom (II) izreke (odluci o troškovima) tako što se obavezuje tuženi V.D.G. vl. M.Lj. s.p da tužitelju JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine umjesto iznosa od 650,00 KM, na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 500,00 KM, u roku od 15 dana od dana prijema ove presude, dok se presuda prvostepenog suda, u stavu prvom (I) izreke, POTVRĐUJE.

Zahtjev tuženog V.D.G. vl. M.Lj. s.p za naknadu troškova postupka na ime sastava žalbe u iznosu od 150,00 KM se odbija.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 086621 17 Kom od 10.10.2017. godine odlučeno je na slijedeći način:

„ODRŽAVA SE na snazi u cjelosti RJEŠENJE o izvršenju broj : 96 o Ip 086621 15 Kom od 20.04.2015. godine Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

OBAVEZUJE SE tuženi da tužitelju isplati troškove parničnog postupka u iznosu od 650,00 KM.“

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi, pobijajući istu u cjelosti, a zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži i prvostepenu presudu preinači tako da u cjelosti uvaži prigovor tuženog, te stavi van snage rješenje o izvršenju, odnosno u cjelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja, a tuženom dosudi troškove postupka ili da prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu tužitelj nije podnio.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitaio u granicama propisanim odredbom člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14) u vezi sa članom 412. istog zakona ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

Ova parnica proistekla je iz izvršnog postupka u kojem je Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine rješenjem o izvršenju broj 096 o Ip 086621 15 Kom od 20.04.2015. godine, po prijedlogu tužitelja kao tražioca izvršenja (predloženo izvršenje prijedlogom od 12.02.2015. godine), protiv tuženog (V.D.G. vl. M.Lj. s.p.) kao izvršenika, dozvolio izvršenje radi prinudne naplate duga za izvršenu uslugu odvoza smeća u periodu od 31.07.2012. godine do 30.06.2014. godine, u iznosu od 297,70 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja prijedloga pa do konačne isplate.

Kako proizilazi iz obrazloženja pobijane presude i podataka spisa predmeta, u prvostepenom postupku utvrđene su sljedeće činjenice:

da je na prijedlog tužitelja prvostepeni (izvršni) sud u predmetu broj 96 o Ip 086621 15 Kom dana 20.04.2015. godine dozvolio izvršenje protiv V.D.G. vl. M.Lj. s.p. radi naplate duga za izvršene usluge odvoza smeća u iznosu od 297,70 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 12.02.2015. godine pa do konačne isplate, da je protiv navedenog rješenja izvršenik V.D.G. vl. M.Lj. s.p. izjavio prigovor u kojem je istakao da izvod otvorenih stavki (na osnovu kojeg je podnesen prijedlog za dozvolu izvršenja) nije vjerodostojna isprava, da tražilac izvršenja izvršeniku nije vršio uslugu odvoza smeća, da tražilac izvršenja nikada nije dostavljao račune za odvoz smeća, da sa tražiocem izvršenja nije potpisao ugovor o pružanju usluga odvoza smeća niti mu je tražilac izvršenja takav ugovor ponudio, a u konačnom je istakao i prigovor zastare predmetnog potraživanja, da je nakon toga zaključkom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Ip 086621 15 Kom od 09.03.2017. godine predmet upućen na parnični postupak, da je u parničnom postupku provedeno vještačenje po vještaku ekonomske struke Ibrahimović Kenanu, koji je u svom nalazu i mišljenju utvrdio postojanje duga za izvršene usluge odvoza smeća u periodu od jula mjeseca 2012. godine do juna mjeseca 2014. godine u iznosu od 351,08 KM.

Slijedom navedenih činjeničnih utvrđenja prvostepeni sud je našao da, u skladu sa odredbom člana 374. Zakona o obligacionim odnosima, istaknuti prigovor zastare nije osnovan (obzirom da tužitelj potražuje dug za period od 31.07.2012 godine do 30.06.2014. godine, dok je prijedlog za dozvolu izvršenja

podnesen 12.02.2015. godine) a kod toga da je izvod otvorenih stavki, u skladu sa odredbom člana 33. Zakona o izvršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, vjerodostojna isprava, i kod toga da parnični sud u postupku povodom prigovora protiv rješenja o izvršenju, u skladu sa odredbom člana 62. Zakona o izvršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ima obvezu odlučiti o sudbini rješenja o izvršenju, prvim stavom izreke održao je na snazi u cjelosti rješenje o izvršenju broj 96 o Ip 086621 15 Kom od 20.04.2015. godine, dok je pozivanjem na odredbe člana 116. 119. i 120. Zakona o parničnom postupku, drugim stavom izreke, obavezao je tuženog da tužitelju nadoknadi (isplati) troškove parničnog postupka u iznosu od 650,00 KM.

Kada obrazlaže žalbene razloge zbog kojih pobija prvostepenu presudu, tuženi u žalbi prije svega navodi „da je prvostepena presuda donesena povredom odredaba parničnog postupka iz člana 318. u vezi sa odredbama članova 7. i 8. Zakona o parničnom postupku prava“, jer „nijedan provedeni dokaz od strane tužitelja nije da odgovor na pitanje da li je ili nije izvršena usluga odvoza smeća, tačnije na ovu okolnost i činjenicu tužitelj nije izveo nikakav dokaz..., a osnovna obaveza davaoca usluga da za potrebe korisnika usluga vrši redovan odvoz smeća... kako to jasno stoji u članu 1. stav 1. Ugovora o pružanju usluga prikupljanja i odvoza smeća broj 02.04-02456/12 broj akta 02.04-16-MV-001 od 01.03.2012. godine..... Dakle teret dokaza je na tužitelju u smislu člana 7. i 236. Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 8 istog propisa, te je tužitelj morao dokazati da je izvršio uslugu odvoza smeća od tuženog.“

Saglasno odredbama Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da bi ovaj sud mogao ispitati postoji li koja povreda, osim onih povreda na koje pazi po službenoj dužnosti, žalitelj u žalbi mora navesti i koja povreda je učinjena i kako je ista uticala na zakonitost i pravilnost donesene presude. Kako je tuženi u žalbi samo paušalno ukazao na povrede a nije naveo koju odredbu važećeg procesnog zakona nije primjenio prvostepeni sud odnosno koju nije pravilno primjenio i kako su konkretne povrede uticale na zakonitost i pravilnost pobijane presude, to ovaj sud osnovanost ovog žalbenog razloga nije mogao ispitati.

Prvostepeni sud je, u skladu sa odredbom člana 7. Zakona o parničnom postupku, parničnim strankama omogućio da iznesu sve činjenice i predlože i izvedu sve dokaze (tužitelju one činjenice i dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev, a tuženom one činjenice i dokaze kojima bi pobio zahtjev tužitelja), a dužnost iznošenja činjenica, predlaganja i izvođenja dokaza ne predstavlja obavezu stranke prema parničnom protivniku, a ni prema sudu, već u suštini specifičnu obavezu stranke prema samoj sebi radi zaštite i ostvarivanja vlastitih interesa, radi poboljšanja svog procesnog položaja i ostvarivanja povoljnijeg izgleda za konačan uspjeh u postupku, zbog čega ova dužnost stranke u suštini predstavlja procesni teret u ličnom interesu, tako što će pred sudom, rukovođen suprotnim interesima u parnici, redovno iznijeti sve one pravno relevantne činjenice i izvesti predložene dokaze koje mu po materijalnom pravu idu u prilog, zbog čega sud ne može prisiliti stranku (tuženog) da se služi svojim ovlaštenjima.

Naime, kada stranka u postupku nešto tvrdi ona to mora i dokazati, odnosno radi opravdanja te svoje tvrdnje sudu mora predložiti adekvatne dokaze i pred sudom te dokaze izvesti, a na sudu je da cijeni da li je ta tvrdnja relevantna za odlučivanje o tužbenom zahtjevu i da li su ispunjeni formalni uslovi za provođenje predloženih dokaza.

Prema podacima spisa predmeta tužitelj, kao davalac usluga, i tuženi, kao korisnik usluga, su dana 01.03.2012. godine zaključili ugovor o pružanju usluga prikupljanja i odvoza smeća, te je se navedenim ugovorom tužitelj, kao davalac usluga, obavezao da će za potrebe korisnika usluga (tuženog) vršiti redovan odvoz smeća prema sedmičnom rasporedu odvoza smeća za svaku ulicu ili naselje (član 1. stav 1. ugovora), a korisnik (tuženi) se obavezao da će platiti izvršenu uslugu odvoza smeća na osnovu ispostavljenog računa od strane davaoca usluga (član 2. stav 2. ugovora).

Stoga, kada je u toku postupka (izvršnog) pred prvostepenim sudom tuženi istakao da mu tužitelj nije vršio uslugu odvoza smeća, a da u prilog navedenom prigovoru, tokom (parničnog) postupka, nije izveo niti jedan dokaz, onda prvostepeni sud nije niti mogao izvesti drugačiji zaključak a u skladu sa tim i donijeti drugačiju odluku, jer tuženi ničim nije dokazao da je taj njegov prigovor osnovan, a kod pravila o teretu dokazivanja, nedokazanost ide na štetu onog koji dokazuje. Samo poricanje činjeničnih navoda tužioca, ne utiče na teret dokazivanja. Raspravno načelo u našem pravu kao osnovno načelo parničnog postupka nalaže da stranke iznose činjenice, predlažu i izvode dokaze, sve u skladu da odredbama člana 215. i člana 236. Zakona o parničnom postupku.

Dakle, kada tuženi sudu nije pružio niti jedan dokaz kojim bi osporio tužiteljevo potraživanje duga za izvršene usluge odvoza smeća u periodu od 31.07.2012 godine do 30.06.2014. godine, odnosno nije dokazao da tužitelj u navedenom periodu nije vršio uslugu odvoza smeća, onda tužitelj ima pravo od tuženog zahtijevati isplatu iznosa od 297,70 KM, a obaveza je tuženog (saglasno odredbi člana 262. Zakona o obligacionim odnosima) taj iznos duga platiti tužitelju, pa je pravilno prvostepeni sud sudio, kada je kod takvog stanja stvari, odlučio kao u stavu prvom (I) izreke prvostepene presude.

Međutim, po ocjeni ovog suda osnovano tuženi u žalbi ukazuje „da je prvostepeni sud održao na snazi u cjelosti rješenje o izvršenju broj 96 o Ip 086621 15 Kom od 20.04.2015. godine, a onda u troškovima postupka ponovo obavezao tuženog da naknadi troškove izvršnog postupka u iznosu od 150,00 KM, tako da je tuženi dva puta obavezan platiti iste troškove.“

Naime, ova parnica proistekla je iz izvršnog postupka u kojem je Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine dana 20.04.2015. godine donio rješenje o izvršenju broj 096 o Ip 086621 15 Kom kojim je utvrdio postojanje dospijelog potraživanja u iznosu od 297,70 KM zajedno sa troškovima postupka u ukupnom iznosu od 150,00 KM a pošto je tuženi izjavio prigovor i izvršenje odgođeno do odluke parničnog suda, predmet ovog (parničnog) postupka je odluka o pravnoj sudbini rješenja o izvršenju. To znači da sud u parničnom postupku, zavisno o osnovanosti prigovora tuženog kojim je pobijao rješenje o izvršenju, odlučuje da li će rješenje o izvršenju ostati na snazi ili će ga ukinuti djelimično ili u cjelosti, tj. sud u parničnom postupku presudom odlučuje o rješenju o izvršenju, a ne o

osnovanosti potraživanja tužioca (tražioca izvršenja), pa kada je prvostepeni sud pobijanom presudom u cjelosti održao na snazi rješenje izvršenju broj 096 o Ip 086621 15 od 20.04.2015. godine, time je održao na snazi i troškove izvršnog postupka zbog čega, prilikom odlučivanja o troškovima parničnog postupka, prvostepeni sud nije mogao tužitelju (ponovno) dosuditi u ovim troškovima i troškove izvršnog postupka u iznosu od 150,00 KM.

Sa navedenog, kako žalba tuženog u dijelu kojim pobija odluku prvostepenog suda u stavu prvom izreke pobijane presude nije osnovana, dok je u dijelu kojim pobija odluku o troškovima postupka, sadržana u stavu drugom izreke pobijane presude, žalba tuženog djelimično osnovana i kako prvostepeni sud nije počinio povrede odredaba parničnog postupka o kojima ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti, valjalo je na osnovu odredaba članova 335. i 338. Zakona o parničnom postupku, odlučiti kao u stavu prvom izreke ove presude.

Primjenom odredbe člana 130. Zakona o parničnom postupku, stavom drugim izreke ove presude, zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka na ime sastava žalbe u iznosu od 150,00 KM je odbijen, obzirom da je tuženi žalbom djelimično osnovano pobijao samo odluku o troškovima, dok je u dijelu kojim je pobijao odluku o glavnoj stvari (odluku prvostepenog suda sadržanu u stavu prvom izreke pobijane presude) žalba tuženog odbijena kao neosnovana.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić